

Chöông 33

Trần Aì Nĩ áu Kinh Hòn

R

ừng núi bạt ngàn phía trước, Bạch Cương vẫn phóng đi vèo vèo.
Chàng la thật lớn:

- Lão quái vật, hãy xuất đầu lộ diện và so tài với ta. Lão là Thiên Độc, chứ Vạn Độc ta cũng không sợ.

Bạch Cương định nói khích để Thiên Độc Thánh Thủ xuất hiện. Nhưng gào gán hết ngày cũng chẳng thấy bóng dáng lão đâu. Xem ra thuật tàng thân ẩn hình của lão thật siêu tuyệt.

Chàng bực tức mắng:

- Chỉ ẩn hình để hạ độc đầu đáng mặt cao thủ giang hồ. Vậy mà cũng dám tự xưng là Thánh Thủ.

Cố ý mắng mỗ phạm thượng để lão già ra mặt, nhưng hoàn toàn vô ích, mãi khi trời sụp tối Bạch Cương vẫn chẳng thấy tăm hơi Thiên Độc Thánh Thủ, dù chỉ là một tràng cười của lão.

Trên đường núi cheo leo, quán xá không có, Bạch Cương chợt nhìn thấy một ngôi miếu dưới lùm cây, có đề mấy chữ:

HẮC HỔ THẦN QUÂN MIẾU

Đó là miếu thờ thần hổ đen của bọn thợ săn. Chàng liền vào miếu ngủ tạm qua đêm.

Trần trọc suy nghĩ, Bạch Cương quyết định cứ đi về phía nam, nếu chưa gặp Thiên Độc Thánh Thủ thì tạm gác chuyện này để tới Qui Sơn giải cứu Hồ Diễm Nường cho sớm.

Suy nghĩ triền miên, Bạch Cương ngủ quên lúc nào không biết. Lúc chàng nghe tiếng gà rừng gáy te te thì trời đã rạng đông.

Bạch Cương vội vã đi về hướng nam. Chàng nghĩ bụng Hà Thông thế nào cũng đoán ra hướng đi của chàng, và nhờ có tuấn mã sẽ theo kịp.

Đây là vùng sơn cước, rừng núi trải dài. Vừa qua một ngôi chợ nhỏ của những sơn nhân, Bạch Cương vào chợ mua một số thực phẩm khô cho vào bọc rồi lại lên đường.

Mới vào một khu rừng thưa, Bạch Cương đã nghe chướng phong di động và những tiếng quát tháo vang rền, trong đó có nhiều giọng the thé và thanh tao của nữ giới.

Đang phi hành trên triền núi, Bạch Cương chao mình xuống khu rừng thưa và thấy quả có những bóng người lố nhố.

Vừa trông rõ mọi vật, Bạch Cương đã giật mình. Bởi những người trong khu rừng thưa chính là bốn cô gái thân tình của chàng: Hoàng Phủ Bích Hà, Phương Tuệ, Cát Vân Thường và Liễu Phượng Lâm.

Bốn cô gái lúc ấy đang vây quanh một lão già dung mạo cổ quái.

Bạch Cương lật đật lao vụt tới, nhưng không kịp nữa, song chướng của lão già đã đẩy ra hai luồng kinh khí như sấm sét bão dông.

Khi đó, Hoàng Phủ Bích Hà và Phương Tuệ đồng loạt xuất chiêu phản kích nhanh như những luồng điện chớp...

- “Ầm Ầm Ầm...”

Những tiếng nổ khủng khiếp rung chuyển núi rừng, cây ngã, đá bay loạn xạ. Chướng đạo giao thoa, hất văng Phương Tuệ và Hoàng Phủ Bích Hà ra hai phía. Còn lão già kia vẫn an nhiên tự tại, đứng trên mỏm đá mỉm cười.

Như vậy đủ biết công lực của lão già thuộc hàng cao diệu nên thắng hai cô gái dễ dàng, dù chướng lực và thân pháp của cặp Phương Tuệ, Bích Hà đã tinh thông, điêu luyện.

Khi ấy Liễu Phượng Lâm và Cát Vân Thường lại xông tới, toan đấu tiếp với lão già. Nhưng Bạch Cương đã thấy rõ, Phương Tuệ và Bích Hà đã lép vế, thì Cát Vân Thường và Liễu Phượng Lâm đâu phải là đối thủ của lão già ghê gớm kia?

Chàng liền phóng, quát to:

- Xin hãy dừng tay...

Bạch Cương vừa xuất hiện, khiến lão già trở mắt nhìn, còn bốn cô gái cùng kêu lên:

- Bạch công tử.

Trụ bộ gần bốn cô gái, Bạch Cương hỏi:

- Tại sao có cuộc giao tranh này, và vị kia là ai?

Bích Hà liền đáp:

- Tuệ thư cùng ta và Cát Vân Thường đi tìm đệ đệ, bởi ngày hẹn với đại hiệp Thượng Quan gần tới. Nhưng giữa đường con Thần Điều Thuý Thuý bị ám hại bằng độc vật, có dấu hiệu của Thiên Độc Lão Quái vừa lúc ấy Liễu thư thư cũng tới báo tin chính Thiên Độc Lão Quái đã hạ sát Cao Phi Long lão trượng, và đệ đệ đang đi truy tầm lão. Bọn ta liền cùng nhau theo hướng chỉ của Liễu thư thư để tìm đệ đệ, không ngờ đến khu rừng này thì Phương thư thư nhận ra lão Quái.

Bạch Cương sững sốt, thì ra lão già đứng trước mặt chàng chính là Thiên Độc Thánh Thủ...

Bạch Cương cười lạt bảo:

- Việc hôm nay, yêu cầu lão trượng để cho tại hạ giải quyết.

Thiên Độc Thánh Thủ bật cười:

- Mấy con nhỏ kia đã giám mạo phạm lão phu, bây giờ đến ngươi là thằng ngốc, muốn tìm cái chết. Vậy chẳng những ta cho ngươi xuất chiêu, mà còn cho cả bốn tiểu a đầu kia trợ lực, để các ngươi có chết cũng mát lòng.

Nghiêm nét mặt, Bạch Cương nói:

- Đã qua một ngày truy tìm lão trượng, bây giờ tại hạ chỉ muốn một mình lão trượng chỉ giáo. Yêu cầu lão trượng đừng ngầm làm thương tổn tới bốn người ngoài.

Thiên Độc Thánh Thủ lại bật cười ha hả:

- Thằng bé này hào khí lắm, lại có số đào hoa được những bốn người đẹp đi tìm. Vậy ta hứa dạy thêm cho ngươi vài chiêu, và không hề đụng tới một cọng lông của người bên ngoài. Ngươi hãy xuất chiêu đi.

Bạch Cương đồng dạ bảo:

- Tại hạ vốn kính người già, xin mời lão trượng phát chiêu trước.

Thiên Độc Thánh Thủ trợn mắt:

- Được lắm ngựa con háu đá. Ngươi chết cũng đừng ân hận.

Lão sấn tới ba bước, song chưởng giương lên. Nhưng bỗng lão nói lớn:

- Hừm, người cố ý làm cho lão vi phạm lời hứa sao?

Bạch Cương ngạc nhiên:

- Lão trượng nói gì thế?

Thiên Độc Thánh Thủ trở bốn cô gái và bảo:

- Bốn nàng kia đứng sát sau lưng người, ta tung chưởng làm sao không tổn thương họ được?

Bạch Cương liền quay lại nói nhanh:

- Các vị nương tử, xin lùi xa mười trượng.

Các cô gái nhìn nhau, thực tâm họ muốn đứng gần để hỗ trợ cho Bạch Cương, nhưng nghe giọng chàng, cả bốn cô gái nhìn nhau rồi lùi lại theo yêu cầu mà trong lòng không khỏi lo ngại.

Nhìn qua Thiên Độc Thánh Thủ, Bạch Cương bảo:

- Thỉnh lão trượng phát chiêu.

Lão già bật cười lạnh lẽo:

- Người nóng lòng muốn chết thật sao?

Chớp mắt một cái, lão phóng mình lên cao, song chưởng vung mạnh. Lập tức cuồng phong cuộn cuộn dấy lên. Đá cát bay tứ tán, cả một vùng mù mịt như thiên hôn địa ám, chưởng lực xẹt thẳng tới vai Bạch Cương.

Biết Thiên Độc Thánh Thủ đã giở tuyệt nghệ ra để ăn thua, Bạch Cương liền sử dụng thân pháp Xà Du lách tránh, đồng thời chụp cổ tay Thiên Độc Thánh Thủ bằng một chiêu Cầm Nã.

Nhưng Thiên Độc Thánh Thủ nhanh hơn ánh chớp, lập tức né qua, miệng la to:

- Thủ pháp khá lắm.

Cùng tiếng la, chưởng đạo của lão đã phóng thẳng vào ngực Bạch Cương cực kỳ thần tốc.

“Bình” một tiếng, Bạch Cương dội ngược, chàng thầm khen chiêu thức biến hoá của lão quái, công lực của lão thâm hậu vô cùng. Nhân dịp đôi bên tiếp cận, Bạch Cương liền búng hai ngón chỉ phong vào yếu huyệt phía trước của quái lão.

Nào ngờ chỉ phong của chàng điếm tới thật kinh khiếp mà như xuyên vào cái bọc bông, chẳng có chút phản lực nào.

Trong lúc Bạch Cương ngạc nhiên, thì Thiên Độc Thánh Thủ cười ngất:

- Lão phu trên trăm tuổi, võ công rèn luyện gần trăm năm, những chỗ khí huyết luân chuyển tới đều bất khả xâm phạm, chỉ phong của người làm sao phong bế được huyết đạo của lão phu.

Bạch Cương thầm nghĩ, Huyền Quan đã thông, bách mạch luân chuyển, khí và huyết đánh vào không tổn thương, lão quái này tu luyện đã tới mức cảnh giới huyền hoá rồi.

Tuy nghĩ vậy, nhưng thân thủ của Bạch Cương vẫn không dừng lại. Chàng vươn mình thẳng tới, sử dụng Hổ Phốc và Hùng Phiên trong pho bí kíp Ngũ Cầm Kỳ Kinh hợp chiêu Bát Diện Hùng Phong chưởng cước cùng tung một lượt. Chưởng khí vang dội như sấm rền, cước phong ào ào tựa đồng bão.

“Bình Bình” trảng tiếng nổ như địa lôi từng giây kéo dài không dứt, áp khí cuộn cuộn mù trời.

Thiên Độc Thánh Thủ giật mình thầm nghĩ:

- Thăng bé này sử dụng tuyệt học nào lạ đời quá.

Lão không dám coi thường, vội biến chiêu quyền cước đối phó toàn những tuyệt thức kỳ chiêu thần tốc kinh hồn.

Bốn cô gái đứng ngoài hoa cả mắt lên. Lúc đầu họ còn phân biệt được hai hình bóng. Nhưng chẳng bao lâu cả hai đối thủ như quấn chặt lấy nhau, kinh khí và cát bụi cuốn lên cả mấy trượng. Họ không ngờ một thiếu niên công tử mới xuất đạo giang hồ có thể đấu ngang ngửa với một trong những vị tiền bối võ lâm tuyệt đỉnh đương thời.

Đó là kết quả của những kỳ duyên Bạch Cương ăn được trái Chu Đăng Thủy Quả, Bạch Mai Linh Quả và rèn luyện được tuyệt học Ngũ Cầm Kỳ Kinh.

Tuy nhiên, các nàng cũng không khỏi lo ngại cho Bạch Cương, bởi Thiên Độc Thánh Thủ có võ công tuyệt thế, tu luyện gần trăm năm, lại trí trá xảo quyệt, sử dụng ám khí tinh vi, chỉ cần Bạch Cương sơ sẩy một khắc là đủ vong mạng.

Giữa lúc chưởng khí âm âm chuyển rung rừng núi, Bạch Cương lấy làm lạ vì Thiên Độc Thánh Thủ chỉ sử dụng có mấy chiêu mà chàng vẫn không đột phá được.

Thình lình chưởng cước của Thiên Độc Thánh Thủ chậm lại. Lão như chao đảo vươn mình về phía trước.

Những tưởng thời cơ đã đến, Bạch Cương liền điểu nhanh vào huyết Kiên Tĩnh của lão già ghê gớm ấy.

Không dè Thiên Độc Thánh Thủ di chuyển bộ chữ Cung, xoay mình tránh trảo của Bạch Cương, đồng thời trảo của lão chộp nhanh vào hông chàng như tia chớp. Với thể tấn công thần tốc của mình, Bạch Cương không dừng được, mà ngọn chảo của đối thủ đã tới bên hông.

Trong lúc nguy hiểm ngàn cân treo đầu sợi tóc, Bạch Cương đành phải sử dụng thế Kim Thiên Thoát Xác luồn qua kinh đạo của đối phương rồi lộn mình về phía sau mấy trượng.

Thiên Độc Thánh Thủ bật cười sằng sặc. Lão nói lớn:

- Tưởng ngươi công lực phi phàm, chưởng pháp siêu tuyệt. Nhưng xem ra nhà ngươi chỉ múa men cho vui. Với chiêu Ngũ Quỷ Thôi Ma, lão phu biến ra chiêu Trích Tinh Hoán Đầu thì người đã vọt chạy ra ngoài rồi. Coi bộ mấy cô gái mê ngươi không nổi, ngươi nên rời giang hồ về chăn trâu là thích hợp hơn.

Bạch Cương thấy mấy cô gái đỏ mặt lên bởi lời trêu chọc của Thiên Độc Thánh Thủ, nhưng chàng tảng lờ đi, bởi chàng còn bận nghiên cứu phân tích võ công lão quái.

Chàng nhận ra lúc giao tranh lão quái có bộ thoái mà là tấn, có lúc công mà như thủ, biến hoá thần tốc đến nỗi chàng không biết hoá giải bằng cách nào. Vừa rồi Thiên Độc Thánh Thủ tự nói ra về chiêu Ngũ Quỷ Thôi Ma thì Bạch Cương nghiệm rằng lão sử dụng luật Ngũ Hành kỳ diệu, chính phản kiêm dụng.

Chàng bèn mỉm cười bảo:

- Lão trượng khỏi cần khoe khoang. Tại hạ muốn được học qua vài ba chiêu nữa.

Thiên Độc Thánh Thủ lại bật cười ngặt:

- Độc công của lão phu gồm có mười ba chiêu. Mà các chiêu sau luôn lợi hại hơn chiêu trước. Chỉ cần ngươi chịu nổi mười chiêu của ta mà không ngã là chuyện bữa nay kể như huê.

Bạch Cương cười thâm trong đầu:

- Hừm. Lão già tự thổi phồng quá đáng.

Chợt Thiên Độc Thánh Thủ lại nói thêm:

- Lão phu cũng cần cho người biết rằng chiêu trước người không thắng nổi thì chiêu sau không cần thi triển. Nhưng một chiêu lão chỉ lặp lại ba lần, đến lần thứ tư là lão phu lấy mạng người đó.

Bạch Cương tức giận thét lên:

- Đừng nói chuyện hoang đường.

Chàng lập tức triển khai Xà Du Bộ Pháp, thân hình uyển chuyển, đồng thời xuất thẳng một chiêu tấn kích quái lão.

“Ầm Ầm” Hai tiếng chuyển động không gian, sườn đá hai bên nứt toác, cổ thụ ngã hàng loạt, nhưng Thiên Độc Thánh Thủ chuyển mình lách tránh được luồng kinh đạo và nhận ra Bạch Cương sử dụng chiêu Hắc Hồ Thâu Tâm rất thông thường. Lão bèn thừa lúc xoay mình, chụp trảo vào ngực Bạch Cương nhanh như chớp.

Song lạ lùng thay, bộ trảo của Thiên Độc Thánh Thủ chụp vào không khí và trước mắt không còn thấy Bạch Cương đâu nữa. Lúc này lão mới biết vừa gặp phải hư chiêu của đối thủ. Lão toan quay lại tấn kích Bạch Cương, song chiêu Hắc Hồ Thâu Tâm khi ấy mới phát huy tác dụng, kinh khí âm âm đánh thẳng vào ngực lão.

Thiên Độc Thánh Thủ mướt mồ hôi, kéo lệch thân mình lách tránh, đồng thời vung chưởng gạt mạnh, chụp trảo vào cổ tay Bạch Cương.

Nhưng trong chớp mắt Bạch Cương đã biến mất làm lão quái phải tung mình lộn ra phía sau. Mắt lão lại hoa lên, và Bạch Cương xuất hiện từ hồi nào trụ bộ trước mặt lão, cười lớn:

- Ôi, chiêu chưởng chưa dứt, sao lão trượng đã tháo lui?

Đỏ mặt giận dữ, Thiên Độc Thánh Thủ thét:

- Người dùng thân pháp Tiên Khách Du Tông vẽ vờ như múa búa trước cửa Thiên Lô. Hãy xem tuyệt thức của lão phu nhé.

Tiếng nói của lão chưa dứt, bóng chưởng đã che kín một vùng, kinh khí âm âm di động, kinh đạo theo chưởng phong ập vào Bạch Cương như đất lở trời long.

Trong chớp mắt hai đối thủ lại xoắn vào nhau thành một khối, áp khí tạo cuồng phong dữ dội.

Lúc đó Bạch Cương nghĩ thầm:

- Chiêu Linh Xà Du Tông trong Ngũ Cầm Kỳ Kinh của mình mà lão gọi là Tiên Khách Du Tông nghe cũng hay đấy.

Chàng vừa nghĩ tới đó thì kinh khí của Thiên Độc Thánh Thủ đã ập tới.

“Bình Bình..” Áp khí dội muốn vỡ tung lồng ngực... “Ào ào” Chưởng phong kinh khiếp như muốn bức Bạch Cương quăng đi.

Biết đối phương là cao thủ tuyệt đỉnh, Bạch Cương không dám khinh thường nên thi triển Ngũ Cầm Tuyệt Học đối phó, lấy thủ làm công.

Trong chớp mắt, hai người xoắn tròn vào nhau thành một khối như sấm nổ, chưởng phong tạo thành cơn trốt xoáy.

Bốn cô gái đứng ngoài phải lão đảo, bật lùi xa thêm cả trượng mới có thể trụ bộ xem cuộc giao tranh.

Bỗng Thiên Độc Thánh Thủ hét lớn:

- Thằng bé này khá lắm, đã chịu được của lão chín chiêu. Nhưng chiêu thứ mười này, người phải coi chừng nhé.

Chưa nói dứt tiếng, thân hình lão đã di chuyển chậm lại, tả chưởng vỗ vào mặt Bạch Cương, hữu chưởng vươn dài biến thành trảo chụp nhanh vào Đơn Điền của chàng trai nhanh hơn gió.

Tưởng rằng tả chưởng của Thiên Độc Thánh Thủ chỉ là hư chiêu, nên Bạch Cương chỉ lách tránh, đồng thời đưa song chưởng xuống hạ bộ.

Không ngờ lão già biến chiêu quá nhanh, hữu chưởng vươn dài đã bắt được cườm tay Bạch Cương. Lão bóp nhẹ một cái, buông ra ngay, rồi tung mình phóng ra ngoài hơn một trượng.

Lão cười lớn, hỏi Bạch Cương:

- Chiêu Minh Chu Đầu Ấm của lão phu, người thấy thế nào?

Bạch Cương hơi đỏ mặt và thấy toàn thân tê rần bởi xấu hổ. Vì chàng biết chiêu vừa rồi nếu Thiên Độc Thánh Thủ không nương nhẹ là chàng đã bị quật ngã, hay ít ra cũng bị gãy tay.

Chàng biết mình so tài với lão già không cân sức. Nhưng nếu chịu thua bây giờ thì sợ lão không tha cho bốn cô gái.

Còn đang do dự thì Bạch Cương đã nghe Thiên Độc Thánh Thủ cười lớn và bảo rằng:

- Người suy nghĩ gì đó. Đây mới chỉ là lần đầu. Còn hai cơ hội nữa, nếu mà người không hoá giải được những chiêu tiếp theo, thì coi chừng lão phu lấy cái mạng nhỏ của người đó.

Bốn cô gái ấy mới hiểu Bạch Cương đã thua lão già một chiêu. Bất giác cả bốn nàng nhìn nhau, tinh thần căng thẳng.

Tuy lo ngại nhưng Bạch Cương bị lão già nói lời khiêu khích lại nổi cơn thịnh nộ. Chàng lạnh lùng nói:

- Lão trượng cứ tự tiện thi triển tuyệt kỹ, vãn bối dù chết cũng không oán hận đâu.

Thiên Độc Thánh Thủ gật gù:

- Hừm, coi bộ người cũng gan dạ lắm đấy.

Lão liền băng mình lướt tới...

Bạch Cương lập tức chéo song chưởng vỗ ra chiêu Phong Vân Tế Hội, áp khí và kinh phong rú ào ào, kéo dài như liên miên bất tuyệt, thế mạnh tựa chuyển núi rời non.

Lão già Thiên Độc đã từng đọ sức với không biết bao nhiêu cao thủ trong thiên hạ. Cho dù Thần Kiếm Thủ và Lăng Vân Vũ Sĩ tài nghệ đối với lão cũng chẳng phân cao thấp bao nhiêu. Nhưng lão chưa từng thấy kẻ nào có chưởng lực dữ dội như Bạch Cương, vừa bung ra chiêu thức tấn công lão sát rạt. Suy nghĩ nhanh trong đầu rồi lão lập tức xoay mình, đổi thế tấn công thành thế nhử để dò dẫm đối phương.

Không ngờ, chỉ thoáng chốc Thiên Độc Thánh Thủ cảm thấy áp lực nặng nề từ bốn phương tám hướng bao phủ trước sau, tả hữu đều có bóng chưởng xoè rộng của chàng trai trẻ. Giật mình kinh ngạc, Thiên Độc Thánh Thủ phải tận lực vỗ ra hai ngọn chưởng khủng khiếp mới phá được vòng vây.

Thừa lúc Bạch Cương thu chiêu, lão nhảy vọt ra ngoài, đứng trở mặt nhìn Bạch Cương và hỏi:

- Vừa rồi người sử dụng chiêu Phong Vân Tế Hội phải không ?

Bạch Cương sửng sốt nghĩ thầm trong đầu:

- Chiêu thức trong Ngũ Cẩm Kỳ Kinh mà ta sử dụng, ngay cả Mai Phong Tuyết Lão còn chẳng nhận ra. Vậy mà lão già này kêu đúng tên, lão quả thật là cao thủ phi thường.

Chỉ xét qua ánh mắt ngạc nhiên trong một khắc của Bạch Cương, Thiên Độc Thánh Thủ đã hiểu ra sự thật. Lão cười như điên, cất tiếng rồn rảng:

- Thì ra Ngũ Cầm Kỳ Kinh tuyệt kỹ vắng bật năm trăm năm qua, bây giờ lại tái xuất trên giang hồ. Lão phu vốn chỉ định lấy mười chiêu làm hạn mức đấu với ngươi. Song giờ thì ta lại muốn được cùng ngươi ấn chứng thực học. Thủ xem Ngũ Cầm Kỳ Kinh được xưng tụng là võ công tuyệt thế đương thời như thế nào, có so sánh được với Thập Tam Thức Độc Công của lão phu hay không. Có một điều ngươi cần biết là ba chiêu cuối cùng của lão phu không phải chiêu thức bình thường, không đơn thuần kỳ tinh diệu để thủ thắng, mà còn dùng cả chất độc nữa. Ngươi phải cẩn thận đề phòng đấy.

Biết ba chiêu cuối của lão già kia chẳng phải tầm thường, Bạch Cương lại muốn biết rõ Độc Công tuyệt học của Thiên Độc Thánh Thủ xem thế nào, coi nó lợi hại tới đâu.

Chàng liền bật cười, bảo:

- Văn bối may mắn có khả năng Vạn Độc Bất Xâm. Vậy thỉnh tiên bối cứ thoải mái đem toàn lực ra thi triển.

Trong lòng đã thâm phục chưởng lực, công lực và sự can đảm của Bạch Cương, nhưng Thiên Độc Thánh Thủ cũng không khỏi tức giận nghe những lời nói chàng trai coi thường Độc Công của lão.

Lão ta bèn hét lớn:

- Tiểu tử, ngươi tự đi tìm cái chết.

Như mũi tên, lão lao vút tới... Song chưởng giương lên, Thiên Độc Thánh Thủ vẩy mạnh.

Đồng thời với luồng khí dữ dội, Bạch Cương còn thấy mùi tanh hôi toả ra nhức óc.

Chàng biết lão già sử dụng độc khí, bèn quay nhìn bốn cô gái quát thật lớn:

- Xin các vị lùi ra ngoài mười trượng nữa, nếu không sẽ bị hại vì khí độc đấy.

Dứt lời, chàng xông thẳng vào Thiên Độc Thánh Thủ. Thân hình cả hai người bay lơ lửng trong vùng khí độc màu lục.

Kinh khí lực vẫn bung ra giao đấu và quả thật Bạch Cương không hề bị ảnh hưởng gì bởi làn khí độc khủng khiếp của lão già.

Thiên Độc Thánh Thủ nổi giận quát:

- Tiểu tử khá lắm, hãy xem chiêu thứ hai của lão phu.

“Bình...” Một tiếng chuyển đất... Tả chưởng của Thiên Độc Thánh Thủ vừa bung ra thì những làn khói màu lục tanh hôi bỗng tan biến. Thay vào đó là đụn sương trắng đục toả ra, có mùi thơm bát ngát, ngửi vào tâm hồn lập tức lâng lâng.

Tuy sương trắng tạo cảm khoái, nhưng Bạch Cương biết nó là độc tố vô cùng ghê gớm tác hại cơ thể khôn lường.

Quả nhiên chỉ chớp mắt chàng đã thấy thân thể như thoát lực, tê dại đi. Chàng vội vàng bế khí, ngưng thở, đồng thời ngưng vận nội lực xuất chiêu chống trả.

Nhưng thừa lúc Bạch Cương chậm lại để vừa chống độc, vừa biến chiêu, Thiên Độc Thánh Thủ đã lướt tới. Lão giương song chưởng vẩy mạnh lưỡng chiêu Độc Phong Kỳ Khí nhanh hơn tia chớp...

“ Bùng bùng...” Hai tiếng nổ chuyển động một vùng, chưởng đạo tựa sấm sét với sức mạnh khủng khiếp tung bắn thân thể Bạch Cương lên cao.

Cả bốn cô gái nhất loạt kêu lên thảng thốt:

- Trời, Bạch công tử.

Bốn nàng như bốn cái bóng, cùng lao vút về phía Bạch Cương để hỗ trợ, trong lúc Thiên Độc Thánh Thủ cười sảng sặc:

- Ha ha, thằng bé con dám xem thường tuyệt học, coi người bằng nửa con mắt. Phen này được ném Độc Công của lão tiểu tử sẽ biết đâu là đệ nhất võ học cổ kim.

Trong lúc đó, Bạch Cương bị tung bắn trong không gian như một trái cầu, có thể rơi xuống mồm đá nhọn bất kỳ lúc nào.

- Ôi, vô cùng nguy hiểm.

Cả bốn người đẹp cùng rú lên.

- o O o -